

УДК 657:338[334]

Облікова модель формування фінансових результатів діяльності підприємств в умовах євроінтеграційних процесів в Україні

Гудзь Н.В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку у виробничій сфері
Тернопільського національного економічного університету

У статті досліджено проблему вибору методики розрахунку фінансових результатів на вітчизняних підприємствах в умовах євроінтеграційних процесів в Україні; проведено критичний аналіз визначення фінансових результатів відповідно до європейського законодавства; розкрито структуру Звіту про прибутки і збитки відповідно до Директиви Євросоюзу; внесено пропозиції щодо вдосконалення чинної в Україні форми Звіту про фінансові результати.

Ключові слова: фінансові результати, прибуток, збиток, звіт про фінансові результати, євроінтеграція.

Гудзь Н.В. УЧЕТНАЯ МОДЕЛЬ ФОРМИРОВАНИЯ ФИНАНСОВЫХ РЕЗУЛЬТАТОВ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ В УСЛОВИЯХ ИНТЕГРАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ В УКРАИНЕ

В статье исследована проблема выбора методики расчета финансовых результатов на отечественных предприятиях в условиях евроинтеграционных процессов в Украине; проведен критический анализ определения финансовых результатов в соответствии с европейским законодательством; раскрыта структура Отчета о прибылях и убытках в соответствии с Директивой Евросоюза; внесены предложения по совершенствованию действующей в Украине формы Отчета о финансовых результатах.

Ключевые слова: финансовые результаты, прибыль, убыток, отчет о финансовых результатах, евроинтеграция.

Hudz N.V. ACCOUNTING MODEL OF FORMATION OF FINANCIAL RESULTS OF ACTIVITY OF ENTERPRISES IN CONDITIONS OF INTEGRATION PROCESSES IN UKRAINE

The problem of choosing the method of calculation of financial results at domestic enterprises in the conditions of European integration processes in Ukraine is investigated; critical analysis of the definition of financial results in accordance with European legislation; the structure of the Profit and Loss Statement in accordance with the EU Directive is disclosed; made suggestions on improving the format of the Financial Results Report in force in Ukraine in the article.

Keywords: financial results, profit, loss, profit and loss account, European integration.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Для України гармонізація бухгалтерського обліку з країнами Європи стала особливо актуальною після вступу її у 2008 році до Всесвітньої торгової організації (ВТО) та підписання у 2014 році Угоди про асоціацію з Європейським Союзом (ЄС). Угода про асоціацію з ЄС охоплює такі аспекти співробітництва:

1) зближення між Україною та ЄС на основі спільних цінностей, а також посилені участь України в програмах ЄС;

2) транскордонне співробітництво в галузі зовнішньої політики та політики безпеки;

3) наближення України до європейських стандартів у галузі права та внутрішніх справ (шляхом сприяння розвитку принципів правової держави, демократії та прав людини в Україні, а також підтримки боротьби з коруп-

цією, налагодження ефективної роботи органів юстиції та поліпшення захисту даних);

4) посилення співробітництва у сфері економіки шляхом створення зони вільної торгівлі між ЄС та Україною, налагодження секторальної співпраці в більш ніж 30 сферах господарювання;

5) налагодження нових форматів співробітництва, надання фінансового сприяння, створення платформи громадянського суспільства [1, с. 14].

За наслідками підписання Україною та ЄС Угоди про асоціацію в Україні виникли нові завдання, які до цього часу вона не виконувала, оскільки Угода слугує тепер стратегічним орієнтиром для проведення соціально-економічної політики в державі.

У 2013 році Європейський Парламент та Рада ЄС прийняли Директиву про річну

фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність та пов'язану звітність певних типів підприємств, яка встановлює нові умови складання, подання та оприлюднення фінансової, консолідованої фінансової звітності, а також новий порядок визнання та оцінки певних видів активів та зобов'язань, доходів і витрат.

Для забезпечення імплементації Директиви ЄС її основні положення включені до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», зміни до якого 5 жовтня 2017 року затвердила Верховна Рада України:

- запозичена класифікація підприємств на мікропідприємства, малі, середні та великі залежно від балансової вартості активів, чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), середньої кількості працівників;

- підкреслений принцип публічності звітності, адже фінансова звітність підприємств не становить комерційної таємниці, не є конфіденційною інформацією та не належить до інформації з обмеженим доступом, крім випадків, передбачених законодавством; на фінансову звітність не поширюється заборона щодо поширення статистичної інформації; підприємства зобов'язані надавати копії фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності за запитом юридичних та фізичних осіб у порядку, передбаченому Законом України «Про доступ до публічної інформації»; великі підприємства, які не є емітентами цінних паперів, та середні підприємства зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати річну фінансову звітність разом з аудиторським висновком на власній веб-сторінці (у повному обсязі) [2];

- анонсована необхідність формування звіту про управління – документа, що містить фінансову та нефінансову інформацію, яка характеризує стан і перспективи розвитку підприємства та розкриває основні ризики і невизначеності його діяльності;

- підприємства, що становлять суспільний інтерес, публічні акціонерні товариства, підприємства, які здійснюють діяльність з видобутку корисних копалин загальнодержавного значення, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, складають фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами.

З огляду на вектор, який вибраний в Україні щодо розвитку держави і, відповідно, побудови системи обліку, передбачається, що:

- підприємства, які складають фінансову звітність за МСФЗ, керуватимуться положеннями МСФЗ, як це передбачено Регламентом (ЄС) № 1606/2002 Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу від 19 липня 2002 року;

- решта підприємств застосовуватиме національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку, приведені у відповідність із Директивою ЄС № 2013/34/ЄС після прийняття змін до Закону.

За таких обставин важливим є приведення у відповідність з Директивою ЄС, практикою формування у звітності країн-членів Євросоюзу основного показника діяльності підприємств – фінансового результату (прибутку чи збитку).

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблеми обліку фінансових результатів розглядали у своїх працях такі вчені, як, зокрема, О. Атамас, І. Бланк, З. Задорожний, Я. Крупка, В. Куслії, М. Лучко, Л. Нападовська, О. Петрук, М. Скрипник. Я. Крупка розглядає прибуток «як основне джерело формування фінансових ресурсів, що забезпечують розвиток підприємств» [3, с. 242–243]. З. Задорожний визначає, що «фінансовий результат є одним із показників не тільки фінансової та податкової, а й внутрішньогосподарської (управлінської) звітності і виступає об'єктом управлінського обліку» [4, с. 26].

У зв'язку з розвитком глобалізаційних процесів важливим є вивчення методики обчислення та відображення у звітності фінансових результатів у різних національних економічних системах.

Найбільш вагомий внесок у формування знань про методику визначення фінансових результатів у зарубіжних країнах зробили такі вітчизняні науковці, як С.Ф. Голов, М.Р. Лучко, М.В. Патарідзе-Вишинська, Р.В. Скалюк. Зазначені автори розглядали зарубіжний досвід формування фінансових результатів з різних аспектів. Так, наприклад, С.Ф. Голов вивчав проблеми реформування вітчизняної звітності та відображення в ній фінансових результатів відповідно до міжнародних стандартів. М.Р. Лучко, М.В. Патарідзе-Вишинська [5] вказують у своїх дослідженнях на розбіжності трактування і формування фінансового результату у вітчизняній та зарубіжній практиці.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на підвищену увагу з боку науковців, деякі аспекти зарубіжного досвіду формування фінансових результатів є недостатньо розкритими

у вітчизняній літературі, тому потребують подальшого вивчення та узагальнення.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). В умовах реформування економіки в Україні спостерігається тенденція до значного зниження рівня рентабельності виробництва, що означає збитковість багатьох вітчизняних підприємств, тому гостро постає проблема поліпшення управління прибутком, що вимагає вдосконалення методів його планування, аналізу та прогнозування кожним суб'єктом господарювання.

При цьому важливим є вибір оптимальної моделі розрахунку фінансових результатів, яка б відповідала директивам Євросоюзу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фінансовим результатом діяльності підприємства може бути прибуток або збиток. Звичним для вітчизняних бухгалтерів є визначення прибутку, наведене в НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: прибуток – сума, на яку доходи перевищують пов'язані з ними витрати [6]. Визначення збитку можна дати від супротивного: збиток – перевищення суми витрат над сумою доходу, для отримання якого були здійснені ці витрати.

В економічній літературі трактування прибутку не є таким однозначним (табл. 1).

Низка науковців намагається дати своє синтетичне визначення прибутку. Узагальнивши

трактування прибутку в літературі, М. Патарідзе-Вишинська дає таке його визначення: прибуток – це чистий дохід, який виражений у грошовій формі, суб'єкта господарської діяльності і який характеризує його винагороду за ризик здійснення підприємницької діяльності та являє собою різницю між усіма доходами і пов'язаними з ними витратами [5].

Т. Тесленко характеризує прибуток як якісний показник діяльності підприємства, який визначають як різницю між доходами та витратами і який приводить до зростання (прибутку) або зменшення (збитку) власного капіталу [7].

Характеризуючи методику розрахунку фінансового результату, можна виділити два підходи: перший ґрунтується на концепції капіталу, другий – на моделі В. Леонтьєва «витрати – випуск» (рис. 1).

Концепції капіталу містяться в Концептуальній основі складання та подання фінансової звітності, виданій Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО) [8]. У міжнародній практиці розрізняють дві концепції капіталу і збереження капіталу.

1) Концепція фінансового капіталу (капітал – інвестовані кошти або інвестована купівельна спроможність), за якою «капітал є синонімом чистих активів або власного капіталу підприємства» [8]. Відповідно до концепції збереження фінансового капіталу

Таблиця 1

Визначення прибутку

Визначення прибутку	Автор											
	І. Бойчик	Ф. Бутинець	Г. Вознюк	А. Загородній	Н. Кондраков	А. Мазаракі	В. Опарін	Дж. Хікс	А. Поддєрьогін	Р. Скасюк	О. Тимошенко	Н. Ткаченко
Зміна величини (приросту чи зменшення) власного капіталу			+		+						+	
Зміна величини чистих активів підприємства								+				
Результат зіставлення доходів і витрат		+		+			+					+
Виручка мінус витрати на виробництво і реалізацію продукції	+					+						
Додаткова вартість, створена у процесі виробництва									+			
Якісний та кількісний показник результативності господарської діяльності підприємства										+		

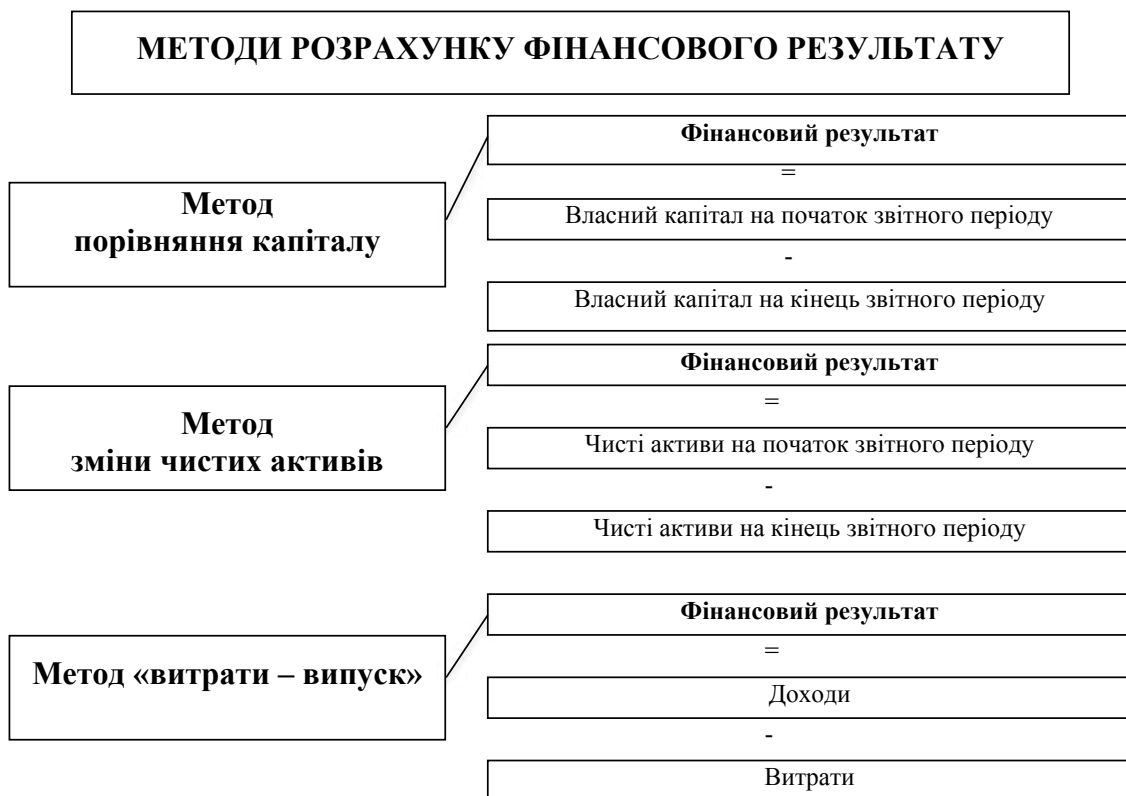

Рис. 1. Методи розрахунку фінансового результату

позитивний фінансовий результат (прибуток) вважається заробленим, якщо фінансова (або грошова) величина чистих активів на кінець періоду перевищує фінансову (або грошову) величину чистих активів на початок періоду після вилучення будь-яких виплат власникам або внесків власників впродовж даного періоду.

2) Концепція фізичного капіталу (капітал – виробнича потужність), за якою капітал трактують як продуктивність підприємства, яка базується, наприклад, на одиницях продукції за день. За концепцією збереження фізичного капіталу позитивний фінансовий результат буде зароблений за умови, що «фізична виробнича потужність (або продуктивність) підприємства (або ресурси чи кошти, необхідні для досягнення такої потужності) на кінець періоду перевищує фізичну виробничу потужність на початок періоду» після вирахування будь-яких виплат власникам та внесків власників впродовж даного періоду [8]. Відповідно до цієї концепції позитивний фінансовий результат відображає зростання капіталу за певний період.

Метод порівняння капіталу передбачає визначення приросту власного капіталу у звітному періоді як різниці між сумою власного капіталу на кінець і на початок звітного періоду.

Якщо власний капітал на кінець звітного періоду збільшується, то підприємство отримує прибуток, а якщо навпаки – збиток.

Метод порівняння капіталу використовують у Франції. Закон «Про торговельні товариства» пропонує визначати фінансовий результат як різницю між виручкою, збільшеною на прибутки, і витратами, збільшеними на збитки. Загальний податковий кодекс Франції визначення фінансового результату подає як різницю між вартістю чистого активу на кінець і початок періоду, за виключенням внесків капіталу і відхилень [9, с. 204].

Метод порівняння капіталу називають ще балансовим методом. Балансове рівняння має такий вигляд: Активи = Власний капітал + Зобов'язання. Звідси випливає таке рівняння: Фінансовий результат = Актив – Капітал – Зобов'язання.

Технічно за методом порівняння капіталу (балансовим методом) фінансовий результат можна подати як різницю суми залишків активних і пасивних рахунків. Це є результатом того, що рахунки доходів і витрат, які закривають на дату складання балансу, залишків не мають. Цей метод можна рекомендувати використовувати підприємствам малого бізнесу в умовах спрощеного оподаткування.

Метод зміни чистих активів розглядається як зміна обсягу чистих активів підприємства протягом звітної періоду. При цьому чисті активи дорівнюють вартості сукупного майна підприємства за вирахуванням загальної суми його заборгованості та додаткових внесків власників.

Фінансовий результат за методом «витрати – випуск» розраховують шляхом зіставлення доходів та витрат підприємств, яке коригують на суму зміни залишків запасів і вартості незавершеного будівництва.

Дослідження міжнародної практики бухгалтерського обліку дає змогу виділити два варіанти визначення фінансового результату за цією моделлю: французький та англо-американський [10, с. 18].

У Франції величину фінансового результату формують три показники: 1) експлуатаційний фінансовий результат – результат статутної діяльності підприємства, який визначають як різницю виручки від продажу та суми витрат, пов'язаних із процесами виробництва та реалізації продукції; 2) фінансовий результат – результат, пов'язаний з емісією акцій, послугами фінансового і банківського обслуговування підприємства, фінансовою участю в господарській діяльності інших підприємств; 3) надзвичайний (екстраординарний) фінансовий результат – результат, що характеризується наявністю операцій довгостроково характеру, наприклад реалізацією основних засобів, «ноу-хау», авторського та орендного права.

Визначення фінансового результату за французьким варіантом є дуже схожим з порядком розрахунку цього показника за видами господарської діяльності підприємства. Так, поділ фінансового результату на три види за французьким підходом (експлуатаційний, фінансовий та надзвичайний (екстраординарний)) є деякою мірою за своєю сутністю подібним до показників фінансових результатів від операційної, фінансової, інвестиційної – звичайної діяльності підприємства.

Англо-американський варіант визначення фінансового результату передбачає його поділ відповідно до функцій діяльності підприємства: виробництво, реалізація, управління. Такий підхід до розрахунку фінансового результату має певні відмінності від українського порядку визначення аналогічного показника. Однак розрахунок фінансового результату за функціями діяльності підприємства має певну схожість з порядком визначення фінансового результату від операційної діяльності вітчизняних підприємств.

У ході операційної діяльності реалізуються три основні функції: 1) виробництво; 2) збут; 3) управління. Можна помітити, що назви вказаних функцій є ідентичними з назвами функцій діяльності підприємства за англо-американським варіантом.

Фінансові результати відображають за кордоном у Звіті про прибутки і збитки, в Україні – у Звіті про фінансові результати.

Четверта Директива ЄС встановлює два формати Звіту про прибутки та збитки: 1) за характером витрат; 2) за функцією витрат.

Підприємства мають право вибрати один з форматів і повинні дотримуватися його впродовж фінансового року. Змінювати формат звіту в межах року дозволяється тільки тоді, якщо це дасть змогу підприємству достовірніше й об'єктивніше відображати прибутки та збитки [11].

В Україні згідно з НП(С)БО 1 побудова Звіту про фінансові результати також ґрунтується на класифікації витрат за їх функціями (табл. 2).

Варто зазначити, що зміст статей Звіту про прибутки і збитки та Звіту про фінансові результати майже тотожний і за своєю сутністю відображає ідентичну інформацію. Отже, можна говорити про відповідність форми № 2, яку складають вітчизняні підприємства, вимогам Директиви 34/2013 ЄС. Через те, що звітність, складена відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку України, враховує мінімальні вимоги до розкриття інформації у звітності, визначені Директивою 34/2013 ЄС, можна рекомендувати лише незначні коригування у вигляді додавання мінімальних приміток до річної фінансової звітності в рамках імплементації вимог Директиви 34/2013 ЄС.

Метод розрахунку фінансового результату «за характером витрат» (рис. 2) в українській практиці застосування не знайшов. Хоча у третьому розділі форми № 2 відображають суми елементів операційних витрат, які стосуються всієї виробленої, а не тільки реалізованої продукції.

На нашу думку, в Україні є доцільним застосування одночасно двох форматів звіту про фінансові результати як «на основі характеру витрат», так і «на основі функції витрат». Використання першого методу є особливо актуальним для суб'єктів малого (зокрема, мікропідприємництва) та середнього підприємництва.

Для застосування в Україні формату звіту на основі «характеру витрат» слід затвердити

Порівняння Звіту про прибутки і збитки та Звіту про фінансові результати

Стаття звіту про прибутки і збитки згідно з Директивою 34/2013 ЄС	Стаття звіту про фінансові результати згідно з НСБО 1
1) Чистий обіг	Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)
2) Собівартість реалізованої продукції (зокрема, коригування вартості)	Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)
3) Валовий прибуток або збиток	Валовий прибуток або збиток
4) Витрати на реалізацію (зокрема, коригування вартості)	Витрати на збут
5) Адміністративні витрати (зокрема, коригування вартості)	Адміністративні витрати
6) Інші операційні витрати	Інші операційні витрати
7) Дохід від часток участі	Дохід від участі в капіталі
8) Дохід від інших інвестицій та позик, які є частиною основних засобів	Інші доходи
9) Інший відсотковий та подібний дохід	Інші фінансові доходи
10) Коригування вартості фінансових активів та інвестицій, утримуваних як поточні активи	Інші фінансові доходи; фінансові витрати
11) Інші відсоткові та подібні витрати	Фінансові витрати
12) Податок на прибуток або збиток	Витрати (дохід) з податку на прибуток
13) Прибуток або збиток після сплати податків	Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування
14) Інші податки, не відображені у статтях 1–13	–
Прибуток або збиток за фінансовий рік	Чистий фінансовий результат (прибуток або збиток)

нові форми звіту про фінансові результати із зазначенням статей витрат за елементами. Статті витрат необхідно достатньою мірою конкретизувати; при цьому підприємства повинні мати право додавати ті види витрат, які відповідають специфіці їх діяльності.

Компромiсним варіантом може бути поєднання обох варіантів (за характером витрат, за функцією витрат), що подано в табл. 3.

Хоча розрахунок фінансового результату за методом функції витрат, який ґрунтується на концепції продажу, є економічно більш обґрунтованим порівняно з методикою його розрахунку на основі показника виробленої продукції, проте під час складання фінансової звітності необхідно, на нашу думку, добиватися максимального розширення її аналітичних можливостей, зростання надійності аналізу. Виходячи з цього, пропонуємо у «Звіті про фінансові результати» подавати також показник вартості виробленої продукції (валового обсягу виробництва), розрахований на основі даних про кількісні зміни залишків готової продукції та вартості реалізації.

Це дасть змогу додатково визначати показник, що має важливий економічний зміст, – валову додану вартість (табл. 4), прослідко-

увати її розподіл; тоді з'явиться можливість аналізу співвідношення сум чистого доходу від реалізації продукції, величин загальних операційних витрат, адміністративних витрат, витрат на збут з вартістю виробленої продукції.

Звіт, наведений в табл. 3, складений за одноступеневою формою, тому більше підходить підприємствам, у яких фінансовий результат формується внаслідок лише основної (операційної) діяльності. Якщо підприємство веде фінансову та інші види діяльності, то може застосовуватися багатоступеневий формат звіту про фінансові результати.

Висновки з цього дослідження. Порівнявши зарубіжні варіанти визначення фінансового результату, відзначимо, що кожен з них має деякі спільні риси з вітчизняною методикою формування цього показника. Проте через євроінтеграційні процеси, які відбуваються в Україні, доцільним є максимальне врахування вимог Директиви 2013/34/ЄС під час формування показника фінансового результату та побудови відповідної форми звітності. Запропонований нами компромісний варіант побудови Звіту про фінансові результати, який враховує принципи характеру витрат, розширює аналітичні можливості звітної форми

№ 2, дає змогу побачити елементи витрат, що стосуються реалізованої продукції, проаналізувати їх вплив на формування показника операційного прибутку (збитку), дає змогу наблизити методику розрахунку фінансового результату до вимог Євросоюзу.

ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ

Чистий обіг.

2. Зміна запасів готової продукції та незавершеного виробництва.
3. Роботи, виконані підприємством для власних потреб та капіталізовані.
4. Інший операційний дохід.
5. (а) Сировина та матеріали.
(б) Інші зовнішні витрати.
6. Витрати на персонал:
 - (а) заробітна плата;
 - (б) витрати на соціальне забезпечення, окремо вказані пенсійні витрати.
7. (а) Коригування вартості організаційних витрат, матеріальних активів та основних засобів.
(б) Коригування вартості поточних активів у межах, якщо це коригування перевищує суму коригування вартості, яке є звичайним для підприємства.
8. Інші операційні витрати.
9. Дохід від часток участі з окремим зазначенням доходу, отриманого від афілійованих підприємств.
10. Дохід від інших інвестицій та позик, які становлять частину основних засобів, з окремим зазначенням доходу, отриманого від афілійованих підприємств.
11. Інший відсотковий та подібний дохід з окремим зазначенням доходу, отриманого від афілійованих підприємств.
12. Коригування вартості фінансових активів та інвестицій, утримуваних як поточні активи.
13. Інші відсоткові та подібні витрати з окремим зазначенням суми, яку необхідно сплатити афілійованим підприємствам.
14. Податок на прибуток або збиток.
15. Прибуток або збиток після сплати податків.
20. Інші податки, не відображені у статтях 1–15.
21. Прибуток або збиток за фінансовий рік.

Рис. 2. Структура звіту про прибутки та збитки за природою витрат відповідно до Директиви 34/2013 ЄС [9]

Таблиця 3

Фрагмент Звіту про фінансові результати

Чистий дохід від реалізації продукції	Адміністративні витрати
Запаси готової продукції	– матеріальні затрати
Вартість виробленої продукції	– витрати на оплату праці
Собівартість реалізованої продукції	– відрахування на соціальні заходи
– матеріальні затрати	– амортизація
– витрати на оплату праці	– інші витрати
– відрахування на соціальні заходи	Інші операційні витрати
– амортизація	Фінансовий результат від операційної діяльності (прибуток, збиток)
інші витрати	
Валовий прибуток (збиток)	
Інші операційні доходи	
Витрати на збут	
– матеріальні затрати	
– витрати на оплату праці	
– відрахування на соціальні заходи	
– амортизація	
– інші витрати	

Розрахунок фінансового результату від виробництва продукції

Найменування показника	За звітний період	За попередній період
Вартість виробленої продукції	27 854	205 434
Матеріальні витрати	11 471	10 596
Валова додана вартість	16 383	9 578
Витрати на оплату праці	4 869	3 890
Відрахування на соціальні заходи	1 758	1 420
Валовий операційний прибуток	9 756	4 268
Амортизація	208	277
Інші операційні витрати	399	561
Операційний прибуток (збиток)	9 149	3 430
Разом витрат	18 705	16 744

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гудзь Н. Гармонізація бухгалтерського обліку в Україні на основі МСФЗ / Н. Гудзь // II Міжнародна науково-практична конференція (м. Чернігів, 30 листопада 2016 року) : тези доповідей. – Чернігів : Черніг. нац. технол. ун-т, 2016. – С. 14–16.
2. Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень : Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/12164-19>.
3. Крупка Я. Облік інвестицій : [монографія] / Я. Крупка. – Тернопіль : Економічна думка, 2001. – 302 с.
4. Задорожній З. Управлінський облік фінансових результатів у будівництві / З. Задорожній // Бухгалтерський облік і аудит. – 2006. – № 12. – С. 26–31.
5. Патарідзе-Вишинська М. Визначення та облік фінансового результату: вітчизняний і зарубіжний досвід / М. Патарідзе-Вишинська // Київський інститут бізнесу і технологій. – 2010. – № 10. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/e-journals/eui/2010_2/10pmvvd.pdf.
6. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затв. Наказом Міністерства фінансів України від 7 лютого 2013 року № 73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.help/law/73>.
7. Тесленко Т. Облік фінансових результатів: проблеми та шляхи вдосконалення / Т. Тесленко, Н. Конькова // Бізнес-Інформ. – 2013. – № 4. – С. 356–359.
8. Концептуальна основа фінансової звітності [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/929_009.
9. Сук П. Методи визначення фінансових результатів / П. Сук // Вісник ЖДТУ. – 2006. – № 4 (38). – С. 204–208.
10. Скалюк Р. Концепції фінансового результату діяльності промислового підприємства: міжнародна практика та вітчизняні реалії / Р. Скалюк // Галицький економічний вісник. – 2010. – № 3 (28). – С. 18–25.
11. Про щорічну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність та пов'язані з ними звіти певних типів компаній : Директива 2013/34/ЄС Європейського парламенту та Ради Європейського Союзу від 26 червня 2013 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : old.minjust.gov.ua/file/48858.docx.